

บทที่ 9

ความเร้นลับของรูปเคารพกับความรักของพระเจ้า

เรื่องการหายโรค

ผมขอแบ่งปันเรื่องหนึ่งเป็นอารัมภบทในการเริ่มต้นบทนี้ เรื่องนี้อยู่ในตอนท้ายของรายงานที่ผู้ร่วมงานของเราในอินโดนีเซียเขียนเล่าในหัวข้อ “คำแบ่งปันเพื่อหนุนใจคุณ” เนื่องจากผมไม่ได้ขออนุญาตที่จะเปิดเผยชื่อของเธอ ผมก็จะไม่เอ่ยชื่อ พวกเขาเขียนว่า

“ไม่กี่เดือนมานี้ มีสมาชิกกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์คนหนึ่งชื่อแอนนี่ได้แบ่งปันว่า เพื่อนของเธอคนหนึ่งหายจากโรคมะเร็งเต้านมหลังจากอ่านหนังสือคำพยานของคุณ ขณะที่เพื่อนของเธอรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลในจาการ์ต้า แอนนี่ได้ให้หนังสือคำพยานของคุณและได้อธิษฐานเผื่อเธอ เพื่อนคนนี้มีความตั้งใจที่ไม่ดีกับคริสเตียน และเคยผิดหวังกับคริสเตียนมาหลายครั้ง หลังจากได้อ่านหนังสือเล่มนี้เธอจึงค่อยๆ เริ่มมีความเชื่อ เธอชอบหนังสือเล่มนี้มากจนต้องอ่านหลายรอบและเริ่มเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงรักษาเธอ หมอยังบอกเธออีกว่าเธอหมดโอกาสจะตั้งครรภ์ได้

จากนั้นไม่นาน เธอก็ติดตามสามีของเธอกลับไปประเทศจีน สามีของเธอสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง สรุปก็คือหมอในปักกิ่งที่เคยรักษาเธอ ต่างแปลกใจที่พบว่าโรคมะเร็งของเธอได้หายไป แล้วและยิ่งไปกว่านั้นเธอก็กำลังตั้งครรภ์ด้วย สรรเสริญพระเจ้า! ทีมผู้ร่วมงานจึงขอแอนนี่ขอให้เพื่อนของเธอเขียนคำพยานของเธอ”

ผมอยากแบ่งปันข่าวดีนี้กับคุณเกี่ยวกับคนที่หายจากโรคมะเร็งเต้านมหลังจากอ่านคำพยานของผม ผมอยากถามคุณว่าอะไรคือสิ่งที่เธอเชื่อ? ในทั้งหมดนั้นอะไรกันแน่ที่ทำให้มะเร็งเต้านมนี้หายอย่างอัศจรรย์? ผมคิดว่าการที่เธอตั้งครรภ์ไม่ได้นั้นไม่เกี่ยวข้อง กับมะเร็งเต้านมของเธอ เพราะผมรู้ว่าสองเรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ก็เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ที่พระเจ้าได้ทรงรักษาเธอให้หายจากมะเร็งเต้านม และยังให้เธอตั้งครรภ์อีกด้วย

เมื่อเธออ่านคำพยานของผม เธอเริ่มเชื่อมากขึ้นว่าพระเจ้าจะทรงรักษาเธอ เธอหายเพราะความเชื่อของเธอหรือ? ตัวความเชื่อเองมีฤทธิ์ที่จะรักษาหรือ?

จิตแพทย์บางคนบอกอย่างนั้น มีหนังสือเกี่ยวกับฤทธิ์ของการอธิษฐานที่เขียนโดยแพทย์คนหนึ่ง เขาเป็นคริสเตียนหรือเปล่าฉันก็ไม่ทราบเหมือนกัน ผมดูรายการสัมภาษณ์กับเขาที่เกิดขึ้นในคริสตจักรแห่งหนึ่ง เขายืนยันว่าการอธิษฐานมีฤทธิ์ในตัวของเขาเอง ที่แม้ว่าคุณจะอธิษฐานเผื่อต้นไม้ดอกไม้ที่ปลูกไว้ มันก็จะโตเร็วกว่าต้นไม้ที่ไม่ได้อธิษฐานเผื่อ

จุดหมายของความเชื่อของหญิงคนนี้เป็นอะไร? เธอหายจากโรคมะเร็งเต้านมเพียงเพราะเธอมีความเชื่อหรือ? ผมหวังว่าไม่เป็นเช่นนั้น เพราะหนังสือของผมไม่ใช่คำพยานเกี่ยวกับความเชื่อของคนคนหนึ่ง แต่เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เธอมีความเชื่อในพระเจ้าในแง่ใด? เธอไม่รู้จักพระเจ้า เธอไม่ได้เป็นคริสเตียน แล้วเธอจะมีความเชื่อในพระเจ้าได้อย่างไร? เรารู้ว่าพระเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องของคนสิ้นหวัง คนต่ำต้อย คนยากจน และคนอ่อนน้อมถ่อมตน แต่คริสเตียนบางคนจะบอกว่า หญิงคนนี้ไม่ได้เป็นคริสเตียนจึงไม่มีสิทธิ์จะเรียกร้องจากพระเจ้าเลย แต่ความเป็นจริงก็ปรากฏให้เห็นแล้วและแม้แต่หมอเองก็ยังแปลกใจที่มะเร็งของเธอได้หายไป

สิ่งนี้ทำให้มีคำถามต่อไปว่า มันสำคัญไหมว่าจุดหมายของความเชื่อของเรานั้นมันถูกหรือผิด? ผู้คนจะเชื่อในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่ามียุทธศาสตร์อำนาจอยู่ในสิ่งนั้น ในฮ่องกงมีคนที่มีสการ์เจ้าแม่กวนอิม (เทพธิดาแห่งความเมตตา) หรือไม่กี่พระโพธิสัตว์¹ พวกเขาเชื่อว่าจุดหมายของความเชื่อเหล่านี้มีฤทธิ์อำนาจอยู่ในตัวเอง การที่เราจะเชื่อถือสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ต่อเมื่อเราเชื่อว่ามันมีฤทธิ์อำนาจ มันไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะอธิษฐานกับสิ่งที่คุณคิดว่าไม่มีฤทธิ์อำนาจ เว้นแต่ว่าคุณกำลังทำไปตามธรรมเนียม ธรรมเนียมที่ต่างกันอาจจะเป็นรูปแบบที่น้อยสุดของสิ่งที่เรียกว่า “ความเชื่อ” แต่สิ่งที่มีฤทธิ์อำนาจทุกอย่าง เช่น เจ้าแม่กวนอิมนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องใหม่ที่จะเชื่อถือ?

เมื่อผมสำรวจพระทั้งหลายของพระคัมภีร์เดิมที่มีผู้คนมากมายนมัสการกราบไหว้รวมทั้งชาวอิสราเอลด้วย ผมเห็นว่าไม่มีใครจะกราบไหว้พระเหล่านี้ถ้าพระเหล่านี้ไม่สามารถทำอะไรให้กับผู้ที่มากราบไหว้ตนได้ มันจะต้องมีพลังอำนาจที่ทำงานอยู่เบื้องหลังพระเหล่านี้ เปาโลกล่าวว่าพลังอำนาจของภูตผีที่ทำงานผ่านจุดหมายของความเชื่อเหล่านี้ที่พวกเขาเชื่อถือ (1 โครินธ์ 10:20-21)²

¹ แปลจากคำภาษาจีนว่า “观音” และ “菩萨”

² 1 โครินธ์ 10:20-21 ²⁰ “ไม่ใช่ ข้าพเจ้าหมายความว่าเครื่องบูชาที่พวกเขาถวายนั้น เขาถวายบูชาแก่พวกผี ไม่ใช่ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้พวกท่านมีส่วนร่วมกับพวกผี ²¹ ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกผีด้วยไม่ได้ จะรับประทานที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้า และที่โต๊ะของพวกผีด้วยก็ไม่ได้” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เราสนใจจะนมัสการพระเจ้าที่เที่ยงแท้ไหม?

เราสนใจไหมว่าจุดหมายของความเชื่อของเรานั้นมันถูกหรือผิด? เราอธิษฐานกับพระเยซูแต่ว่าพระองค์เป็นจุดหมายที่ถูกต้องของความเชื่อของเราไหม? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ปลุกไฟพระยาห์เวห์ไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างสมบูรณ์ เราไม่รู้ชื่อของพระองค์ด้วยซ้ำหรือรู้ว่าพระองค์เป็นใคร เราเรียกพระองค์อย่างคลุมเครือว่า “พระบิดา” แต่เราก็ไม่แน่ใจว่าพระบิดาคือพระยาห์เวห์หรือไม่ แต่นั่นดูเหมือนว่าเราไม่เดือดร้อนใจอะไร ผมไม่เห็นปฏิกิริยารุนแรงจากพวกคุณแต่อย่างใดเมื่อผมพูดว่า “คุณไม่ได้นมัสการพระยาห์เวห์องค์ผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าของคุณ”

ถ้าเอลียาห์ยืนอยู่ตรงนี้ คุณจะตอบสนองอย่างไรถ้าเขาพูดว่า “คุณไม่ได้นมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณ และคุณไม่ได้รักพระองค์ด้วยสุดใจสุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของคุณ คุณไม่ได้เชื่อฟังองค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของคุณ!” คุณคงนึกภาพคำสนทนากับเอลียาห์ต่อไปนี้ออก

คุณ: ผมไม่รู้ ผมจะต้องนมัสการพระยาห์เวห์

เอลียาห์: คุณมีพระคัมภีร์ไหม?

คุณ: มีสิ

เอลียาห์: คุณได้อ่านไหม?

คุณ: อ่านสิ

เอลียาห์: แล้วทำไมพระยาห์เวห์จึงไม่ใช่จุดหมายของความเชื่อและของการนมัสการแต่เพียงผู้เดียวของคุณล่ะ?

คุณ: มันสำคัญไหม? ก็ผมนมัสการพระเยซูแล้ว

ความไม่ไยดีนี้น่าตกใจใช่ไหม? ดูเหมือนเราจะไม่ทุกซัดกับคำกล่าวหาของเอลียาห์เลยว่า เราไม่ได้นมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เอลียาห์จะทำอะไรในสถานการณ์นี้หรือ? หรือเป็นอิสยาห์? หรือเป็นเปาโล? พระเจ้าองค์เดียวที่เปาโลรู้จักและนมัสการคือพระยาห์เวห์ เพราะว่ามี “พระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา” และมีองค์ผู้เป็นเจ้าองค์เดียวคือพระเยซูคริสต์ (1 โครินธ์ 8:6)³ เปาโลไม่รู้จักพระเจ้าอื่นอีก และพระคัมภีร์ใหม่ก็ไม่รู้จักพระเจ้าอื่นเช่นกัน

พระยาห์เวห์ไม่เคยเป็นจุดหมายของความเชื่อของเรา แต่เมื่อผมแสดงให้คุณเห็นเรื่องนี้อย่างที่ผู้เผยพระวจนะของพระคัมภีร์เดิมหรืออัครทูตของพระคัมภีร์ใหม่ทำ ผมก็ไม่เห็นปฏิกิริยาของพวก

³ 1 โครินธ์ 8:6 แต่สำหรับเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา ทุกสิ่งเกิดมาจากพระองค์และเราอยู่เพื่อพระองค์ และมีพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว ทุกสิ่งเกิดมาโดยพระองค์และเราก็เป็นมาโดยพระองค์

คุณหรือความสำนึกผิดอย่างมากในหมู่พวกคุณ ผู้ที่คุณนึกถึงเป็นหลักจะเป็นพระเยซูเสมอด้งเห็นได้จากคำถามที่คุณถามว่า “ถ้าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ แล้วพระเยซูทรงเป็นใคร? ถ้าพระเยซูไม่เป็นพระเจ้า แล้วการที่พระองค์จะทรงดำรงอยู่ก่อนก็มีโอกาสน้อยมากนะสิ?” ความสนใจทั้งหมดจะมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเยซู ไม่ใช่ที่พระยาห์เวห์ ชีวิตของเรามุ่งความสนใจไปที่พระเยซูของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผู้ที่แตกต่างจากพระเยซูในพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง

เราจะยกพระเยซูให้สูงแค่ไหน?

สิ่งที่ผมกังวลอย่างมากก็คือ ไม่มีใครสนใจพระยาห์เวห์มากนัก ความสนใจจะอยู่ที่พระเยซูเสมอ “ถ้าพระเยซูไม่ใช่พระเจ้า แล้วพระองค์จะเป็นแค่มนุษย์ธรรมดาๆไหม? อย่าได้คิดเลย! แต่อย่างน้อยๆก็โปรดยกระดับพระองค์ให้สูงกว่ามนุษย์สักนิดเถอะ” จะให้สูงขึ้นแค่ไหนหรือ? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ยกพระองค์ถึงระดับของพระเจ้าที่เท่าเทียมกับพระยาห์เวห์ และถ้าเราจะให้พระเยซูลงมาอยู่ในระดับเดียวกับมนุษย์ล่ะ ที่ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วมนุษย์ไม่สำคัญอะไร? เราควรยกพระเยซูให้สูงกว่ามนุษย์สักหน่อยไหม? แล้วการทำให้พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนล่ะ?

คุณอยากจะยกพระเยซูให้สูงขึ้นแค่ไหนหรือ? มันก็เหมือนกับการเสนอราคาประมูล คุณเสนอให้พระคริสต์ทรงดำรงอยู่ก่อน จะมีคำถามตามมาว่า การดำรงอยู่ก่อนของพระองค์นั้นดำรงอยู่ก่อนย้อนไปไกลแค่ไหน? ตั้งแต่ช่วงเวลาของการทรงสร้างไหม? แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้พระองค์เหนือกว่าอาดัม เพราะอาดัมอยู่ที่นั่นแล้วในวันที่หกของการทรงสร้าง เราจะตั้งต้นให้การดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ย้อนไปก่อนอาดัมไหม? หรือว่าจะย้อนไปในเวลาที่ผ่านมายาวนานนิรันดร์ไหม? นั่นจะทำให้พระองค์เหนือกว่าบรรดาทูตสวรรค์ไหม? ทูตสวรรค์ก็มีอยู่แล้วตอนที่มีการทรงสร้าง ชาวยิวได้ยืนยันเสมอว่า มีพวกทูตสวรรค์อยู่ย้อนไปไกลนิรันดร์กาล เราพอใจไหมที่จะให้พระเยซูเท่าเทียมกับเหล่าทูตสวรรค์ในแง่ของการดำรงอยู่ก่อน? ถ้าไม่ อย่างนั้นก็ทำให้พระองค์เท่าเทียมกับหัวหน้าทูตสวรรค์อย่างมีคาเอลกับกาเบรียลดีไหม? เราไม่รู้ว่ามีหัวหน้าทูตสวรรค์อยู่จำนวนเท่าใด แต่ตามความเข้าใจของผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับทูตสวรรค์แล้ว ก็นับว่ามีน้อยทีเดียว

ตาของเราได้มีดบอดไปเพราะคำสอนของคริสเตียนตะวันตก จนเราไม่เห็นสิ่งที่พระคัมภีร์พูดด้วยภาษาที่ชัดเจนชัดคำอีกต่อไป ภาษาที่ชัดเจนชัดคำอย่างไรหรือ? ก็คำกล่าวที่ชัดเจนชัดคำว่ามนุษย์ถูกสร้างให้ต่ำกว่าพระเจ้าเองเพียงอย่างเดียว และแน่นอนว่าสูงกว่าเหล่าทูตสวรรค์ “กระนั้นพระองค์ก็ทรงทำให้พวกเขาต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยเดียว และทรงสวมมงกุฎแห่งสง่าราศีและเกียรติให้พวกเขา” (สดุดี 8:5 ฉบับ NRSV)

เราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า แต่เหล่าทูตสวรรค์ได้ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าหรือไม่? ตามพระคัมภีร์แล้ว จะมีแต่มนุษย์เท่านั้นที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า แม้หลังจากที่อาดัม “ล้มลงในบาป” เขาก็ไม่เคยหยุดการเป็นฉายาของพระเจ้าหรือการเป็นสง่าราศีของพระเจ้าเลย (1 โครินธ์ 11:7)⁴

พระเจ้าทรงเคยมอบ “สง่าราศีและเกียรติ” ให้กับเหล่าทูตสวรรค์อย่างที่พระองค์ทรงสวมเป็นมงกุฎให้มนุษย์หรือไม่? เหล่าทูตสวรรค์เป็นผู้รับใช้ที่คอยรับใช้ (ฮีบรู 1:7) เหล่าทูตสวรรค์เป็นเพียงผู้รับใช้ คำว่า “ทูตสวรรค์” ในภาษากรีกหมายความว่า “ผู้ส่งข่าว” (ἄγγελος)

พระเยซูทรงสูงกว่าเหล่าทูตสวรรค์

เพราะพระเจ้าเคยตรัสกับพวกทูตสวรรค์อย่างนี้ว่า “เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้เป็นบิดาของเจ้า” หรือตรัสอีกว่า “เราจะเป็นบิดาของเขาและเขาจะเป็นบุตรของเรา” (ฮีบรู 1:5 ฉบับ NIV)

คุณอยากจะยกพระเยซูขึ้นสูงแค่ไหน? ให้สูงกว่ามนุษย์ผู้ที่ต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยเดียวหรือไม่? อย่างนั้นคุณก็จะทำให้พระเยซูเท่าเทียมกับพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำแต่ยิ่งกว่านั้น พวกเขาได้ผลักไสพระยาห์เวห์ให้พ้นทาง! ถ้าคุณทำเช่นนั้นต่อหน้าผู้เผยพระวจนะคนใดของพระคัมภีร์เดิม คุณก็จะพบว่ามีการประณามแบบใดที่รอคุณอยู่

มีสิ่งปิดกั้นความคิดของเราที่บอกเราว่า เป็นเรื่องไม่ดีนักที่พระเยซูจะเป็นมนุษย์ เพราะนั่นจะทำให้พระองค์ทรงต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยหนึ่ง ถ้าคุณยกพระเยซูให้สูงขึ้นอีก คุณก็จะทำให้พระองค์เท่าเทียมกับพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำ ตามพระคัมภีร์แล้ว นี่จะเป็นการเชื่อผิดที่เลวร้ายที่สุดที่เป็นไปได้ เมื่อผมอ่านพระคัมภีร์ ตอนนั้นผมก็เห็นว่าเราผิดพลาดไปมากเพียงใด การตีความพระคัมภีร์ทั้งหมดที่ผมได้ทำเพื่อแก้ต่างให้กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นก็ตกไป ไม่มีสักจุดเดียวของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่จะแก้ต่างได้จากพระคัมภีร์ ข้อพระคัมภีร์ต่างๆที่ผมคิดว่าสนับสนุนความเป็นพระเจ้าของพระคริสตนั้นที่จริงแล้วไม่สามารถพิสูจน์ได้ตามที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพยกอ้างเลย ก่อนนี้ผมก็คิดว่าข้อเหล่านั้นสนับสนุนความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ แต่นั่นเป็นเพราะว่าผมเข้าใจคำสอนของพระคัมภีร์โดยรวมผิดไป และผมก็ไม่ได้ใช้บริบทอย่างถูกต้องในการตีความพระคัมภีร์ตอนเหล่านี้เลย

⁴ 1 โครินธ์ 11:7 “เพราะการที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศีรษะนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย”

ดาบของพระวิญญาน

ถ้าพระเจ้าจะทรงให้ความชำนาญกับผมสักอย่าง มันก็คงเป็นการตีความพระคัมภีร์ ผมเศร้าใจมากกับข้อเท็จจริงว่า มีผู้ตีความพระคัมภีร์เพียงไม่กี่คนในโลกนี้ที่สามารถตีความพระคัมภีร์ได้อย่างถูกต้อง มีน้อยคนที่มีเครื่องมือที่ช่วยในฝ่ายวิญญาน หรือมีความรู้ที่จำเป็นในการตีความพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ผมเป็นห่วงว่าเมื่อผมไม่มีชีวิตอยู่ต่อไปแล้ว ใครจะเป็นผู้ตีความพระคัมภีร์ตามพระคัมภีร์ ไม่ใช่ตามธรรมเนียมสืบทอดของมนุษย์อย่างของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ? ในฐานะที่เป็นผู้ที่คุ้นเคยอย่างมากกับการบิดเบือนและเบี่ยงเบนในการตีความของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ทั้งการใช้คำและข้อแย้งทางไวยากรณ์ของพวกเขา ผมจึงรู้ดีว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพตีความผิดไปอย่างไรบ้าง

ในช่วงวัยหนุ่มของผม ผมชอบอ่านนิยายที่เกี่ยวกับศิลปะการต่อสู้⁵ แม้ปัจจุบันนี้ก็มีคนจำนวนมากอ่านนิยายแบบนี้เพื่อความบันเทิงและความหย่อนใจ ทุกวันนี้เราจะชอบดูหนังกังฟูกัน ซึ่งเป็นเรื่องไม่มีสาระมากนัก โดยนักแสดงต้องมีสายเคเบิลติดอยู่ขณะเหาะเหินไปมากลางอากาศ แต่สมัยนั้นเราจะอ่านนิยายกำลังภายในกัน ผมชอบเฉพาะเรื่องที่อิงประวัติศาสตร์และมีผู้มียอดฝีมือจริง ๆ ในศิลปะการต่อสู้ คุณรู้ไหมว่าการที่จะฝึกยอดฝีมือสักคนจะต้องใช้เวลานานแค่ไหน? มันตลกดีที่ผมพยายามฝึกฝนตัวเองให้เป็นนักกำลังภายในที่สามารถจะสกัดจุดได้⁶ แค่วิ่งไปที่คู่แข่งของคุณแล้วคุณจะทำอะไรเขาก็ได้ ผมศึกษาจุดสำคัญต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์ที่คุณสามารถจี้จุดให้คู่ต่อสู้ยับยั้งตัวไม่ได้ แล้วก็มีการฝึกดาบ คนที่ฝึกศิลปะการต่อสู้จะต้องรู้เรื่องเหล่านี้รวมทั้งเทคนิคต่าง ๆ เช่นการเหาะเหินที่คุณลอยตัวขึ้นจากพื้นดินด้วยพลังจิตของคุณ ไม่มีอะไรที่เกี่ยวกับฝ่ายวิญญาน ในเวลานั้นผมไม่ได้สนใจสิ่งฝ่ายวิญญาน

พระคำของพระเจ้าเป็นดาบของพระวิญญาน และด้วยดาบนี้เราสามารถทำลายความเท็จได้ ผมได้ใช้ดาบนี้ในนามของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และตอนนี้ผมรู้ว่าผมได้ใช้ดาบนี้อย่างผิด ๆ เมื่อใช้อย่างถูกต้องดาบนี้จะสามารถฟันความเชื่อในตรีเอกานุภาพจนแหลกละเอียดได้ ความคมของมันน่าทึ่งมาก แต่คุณต้องรู้วิธีที่จะใช้มัน การเป็นนักดาบฝ่ายวิญญานได้นั้นต้องใช้เวลาฝึกอย่างเข้มข้นและยาวนาน

⁵ จากคำภาษาจีน “武俠” (หวู่ฉา)

⁶ จากคำภาษาจีน “點穴” (เตี่ยนฉวู)

⁷ จากคำภาษาจีน “穴位” (ฉวูเว่ย)

ตอนผมเป็นวัยรุ่น ผมติดใจเรื่องโลดโผนของสามก๊ก⁸ โดยเฉพาะกับหนึ่งในบรรดาจอมดาบ ถ้าผมจำไม่ผิดในเรื่องหนึ่ง คือเตียวหุยนั่งอยู่บนหลังม้าผาดอ้อยบนสะพาน มีกองทัพของโจโฉกำลังมุ่งหน้ามาทางสะพานตรงมายังเตียวหุย เขาทำให้ทัพของโจโฉข้ามตัวเขาบนสะพานนี้ไปได้ และถ้าผมจำไม่ผิด กองทัพของโจโฉไม่สามารถจะข้ามสะพานนี้ไปได้เพราะเตียวหุยขวางอยู่ ไม่มีนักรบสักคนเดียวจากกองทัพของโจโฉที่กล้าต่อสู้กับเขา เขายึดครองสะพานไว้ได้และไม่มีใครขยับ เขาเป็นจอมยุทธ์ที่โดดเด่น แม้ว่าเขาจะไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกับจุดดลึงก็ตาม และยังมีเรื่องราวอื่นๆ ที่คล้ายกันนี้อีกมากมาย เช่นเรื่องของกวนอู¹⁰

ผมอยากให้เรามีจอมดาบสักคนหนึ่งที่ถือดาบของพระวิญญูณ ที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงและต้านเหล่าทัพที่พยายามจะข้ามสะพานให้ได้ คนนี้เพียงคนเดียวที่จะรับการรุกของเหล่าทัพไว้ได้ ไม่มีใครพยายามจะต่อสู้กับเขา เพราะนั่นหมายถึงว่าจะต้องเจอกับความพ่ายแพ้อย่างแน่นอน ชื่อเสียงของเขาเป็นที่รู้จักไปทั่วว่าการจะให้คนแค่สามหรือสี่คนมาสู้รบกับเขานั้นมันเปล่าประโยชน์ คุณสามารถรับมือกับคนจำนวนมากที่จะขึ้นมาสู้รบบนสะพานนี้ได้

ผู้เชี่ยวชาญในพระคำของพระเจ้าของยุคสมัยนี้อยู่ที่ไหนกันบ้าง? ผมหวังว่าจะมีสักคนสองคน มันต้องใช้เวลาฝึกฝนที่เข้มข้นและเป็นเวลานานในด้านฝ่ายวิญญูณ ในด้านความรู้ ในด้านภาษา และที่สำคัญที่สุดในพระคำของพระเจ้า เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญในการใช้ดาบของพระวิญญูณ ชีวิตของคริสตจักรจะขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ในวันข้างหน้า มีใครไหมในพวกคุณที่สามารถจะแตกต่างให้กับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์จากพระคำของพระเจ้าได้? ผมได้แต่หวังว่าจะมีอย่างน้อยหนึ่งหรือสองคน แม้แต่จอมดาบเพียงคนเดียวก็เพียงพอแล้วที่จะยึดที่มั่นบนสะพานเอาไว้จากข้าศึกได้ ใครจะหยิบดาบและยืนหยัดเพื่อความจริงนี้?

ผมกังวลอย่างมากว่าเราซึ่งถูกบารุงเลี้ยงด้วยพระคำของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระคำของพระยาห์เวห์ (เพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใด) ไม่ได้มีความกังวลแม้แต่อย่างใดว่าเราได้ผลักไสพระยาห์เวห์ออกไป เราไม่ได้ถวายพระเกียรติที่สมควรจะเป็นของพระยาห์เวห์ แต่ได้ถวายโอนพระเกียรติที่เป็นของพระองค์อย่างชอบธรรมไปให้กับผู้อื่นที่เรียกว่าพระเจ้าพระองค์ที่สองซึ่งไม่พบที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ ตอนนี้ผมสงสัยว่า ที่ผ่านมานั้นผมต่อสู้อยู่ฝ่ายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไปได้อย่างไร ในการตั้งพระเจ้าพระองค์ที่สองขึ้น ผู้ซึ่งไม่สามารถจะพิสูจน์ให้เห็นการดำรงอยู่ของพระองค์ได้จากพระคัมภีร์

⁸ Three Kingdoms (三国演义)

⁹ Zhangfei หรือจางเฟย (张飞); Caocao (曹操)

¹⁰ Zhuge Liang (诸葛亮); Guangong (关公)

การลบล้างในการไถ้รูปเคารพ

สิ่งที่เราหลงทำไปนั้นไม่ได้แตกต่างจากการไถ้รูปเคารพเลย นั่นควรทำให้เราต้องทบทวนจนถึงกระดูก พูดอย่างไม่อ้อมค้อมก็คือเราเป็นผู้ไถ้รูปเคารพ เราได้กราบไหว้นมัสการผู้อื่นที่ไม่ใช่พระยาห์เวห์ และได้เอาสง่าราศีที่เป็นของพระยาห์เวห์ไปให้อีกผู้หนึ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพยกขึ้นเป็นพระเจ้า เรายังได้เอาสง่าราศีที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่มนุษย์ออกไป พระเจ้าได้ทรงสวมสง่าราศีและเกียรติเป็นมงกุฎให้กับมนุษย์ และได้ให้กับพระเยซูเช่นกัน พูดอีกอย่างก็คือ พระเยซูของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้เอาทั้งพระสิริของพระเจ้าและสง่าราศีของมนุษย์ไว้ที่พระองค์เสียเอง เพื่อที่ทั้งพระยาห์เวห์และมนุษย์จะไม่เหลืออะไรนอกจากเศษเหลือ ไม่มีอะไรเหลือให้มนุษย์เลย และที่เหลือให้พระยาห์เวห์ก็คือคำเรียก “พระบิดา” ที่เข้าใจกันในความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

พระเยซูซึ่งควรจะเป็นผู้กลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ตอนนี้ได้มาเป็นผู้แยกระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะว่าตอนนี้พระองค์ทรงยืนอยู่ระหว่างพระยาห์เวห์กับมนุษย์ในลักษณะที่ขวางทางและกันเราไว้ไม่ให้เข้าถึงพระยาห์เวห์ได้โดยตรง พระเยซูของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้มาเป็นคนกลางในแง่ไม่ดี (ยังมีแง่ดีด้วย) เพราะตอนนี้ทุกสิ่งหยุดอยู่ที่พระเยซู ไม่มีสิ่งใดมาถึงพระยาห์เวห์เลย พระยาห์เวห์ได้รับคำเรียกที่มีเกียรติว่า “พระบิดา” แต่ผมสงสัยว่าคำเรียกนี้ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะมองเห็นว่าเป็นการอ้างอิงถึงพระยาห์เวห์

สิ่งที่แปลกก็คือ มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะหันเหไปนมัสการรูปเคารพ ตัวอย่างที่เห็นในเรื่องนี้ เรานึกถึงเหตุการณ์ของงูทองสัมฤทธิ์

ประชาชนมาหาโมเสสและกล่าวว่า “เราได้ทำบาปที่บั่นว่าพระเจ้าและบั่นว่าท่าน ขอโปรดทูลพระเจ้าให้พระองค์ทรงนำงูออกไปจากเราเถิด” โมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงทำงูตัวหนึ่งติดไว้บนยอดเสา ผู้ใดที่โดนกัดก็จงมองดูงูนั้น แล้วจะรอดชีวิต” ดังนั้นโมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งติดไว้บนยอดเสา เมื่อผู้ที่ถูกกัดและมองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ (กันดารวิถี 21:7-9 ฉบับ NIV)

เมื่อกล่าวถึงเหตุการณ์นี้ พระเยซูตรัสว่า “และเมื่อโมเสสยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้น เพื่อทุกคนที่เชื่อวางใจพระองค์จะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:14 ฉบับ ESV) ตรงนี้มีคำว่า “ยกขึ้น” ซึ่งเป็นคำของยอห์นที่หมายถึงกางเขน งูทองสัมฤทธิ์ได้ถูกยกขึ้นอย่างไร บุตรมนุษย์ก็จะถูกยกขึ้นอย่างนั้น และทุกคนที่มองไปที่พระเยซูก็จะรอด เหมือนคนเหล่านั้นที่มองไปที่งูทองสัมฤทธิ์

ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลต่อมานั้น รูปทองสัมฤทธิ์นี้ต้องถูกทำลายลงเพราะมันกลายมาเป็นจุดหมายของการนมัสการเสียเอง! รูปทองสัมฤทธิ์มีไว้เพื่อช่วยให้รอด (เหมือนที่มีพระเยซูเพื่อช่วยให้รอด) แต่มันได้กลายเป็นหนทางของความตาย เพราะประชาชนหันจากการนมัสการพระยาห์เวห์ไปนมัสการรูปทองสัมฤทธิ์ เรื่องที่น่าสลดก็คือ รูปทองสัมฤทธิ์นี้ถูกติดตั้งเอาไว้ในพระวิหารให้เป็นสิ่งที่นับถือ ผู้คนต่างเผาเครื่องหอมให้และก้ทั้งการนมัสการพระยาห์เวห์ สิ่งที่มีไว้เพื่อช่วยให้รอดตอนนี้ได้กลายมาเป็นจุดหมายของการนมัสการรูปเคารพ เป็นสิ่งบูชากราบไหว้ ที่นำผู้คนให้ห่างจากการนมัสการพระยาห์เวห์

มีอย่างหนึ่งในบรรดาสิ่งแรก ๆ ที่เฮเซคียาห์ทำเมื่อเป็นกษัตริย์ก็คือทำลายรูปทองสัมฤทธิ์

พระองค์ทรงรื้อสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลาย ทรงทุบทำลายเสาหินศักดิ์สิทธิ์ และโค่นเสาเจ้าแม่อาเซราห์ลงเสีย พระองค์ทรงหักรูปทองสัมฤทธิ์ซึ่งโมเสสทำขึ้นออกเป็นชิ้น ๆ เพราะถึงเวลานั้นชนอิสราเอลก็ได้เผาเครื่องหอมให้งูนั้น งูนั้นเรียกว่าเนหุชทาน (2 พงศ์กษัตริย์ 18:4 ฉบับ NIV)

รูปทองสัมฤทธิ์ที่เป็นหนทางของความรอดให้กับผู้คนในถิ่นทุรกันดารนั้น ตอนนี้ได้กลายมาเป็นหินสะดุดให้กับคนอิสราเอล

เฮเซคียาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์ราวปี 715 ก่อนคริสตกาล พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ค่อนข้างหนุ่มแต่ในที่สุดพระองค์ก็กลายเป็นกษัตริย์ที่ดีที่สุดองค์หนึ่งในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล ที่จริงพระองค์เป็นหนึ่งในสามกษัตริย์ที่ดีของอิสราเอล อีกสององค์คือดาวิดและโยสิยาห์ มีกษัตริย์อีกสองสามองค์ที่ไม่ได้เลวร้ายนัก แต่มีกษัตริย์ที่ดีเพียงสามองค์ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล และสิ่งที่น่ายักย่องเกี่ยวกับกษัตริย์เฮเซคียาห์ก็คือ พระองค์ทรงจัดการปัญหาการไหว้รูปเคารพทันที พระองค์ทรงรื้อสถานบูชาบนที่สูงออกไปและทุบรูปทองสัมฤทธิ์จนแหลกละเอียด

ตามสารานุกรมพระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานสากล¹¹ นั้น คำว่า “เนหุชทาน” มาจากคำภาษาฮีบรูที่หมายถึงงู รูปทองสัมฤทธิ์ซึ่งกลายมาเป็นจุดหมายของการนมัสการซึ่งรู้จักกันว่า “งูนั้น” คำว่า “งู” มีปรากฏประปรายกว่าสามสิบครั้งในพระคัมภีร์เดิม โดยห้าครั้งแรกปรากฏในปฐมกาลบทที่ 3 ที่งูนั้นล่อลวงเอวา นี่ก็คือ “งูตีดาบรพ” ที่เอ่ยถึงในวิวรณ์ 12:9 และวิวรณ์ 20:2

คุณเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นไหม? ผู้คนกำลังนมัสการและเผาเครื่องหอมให้กับงู สิ่งเดียวกันนี้ที่ทำให้อาดัมและเอวาพ่ายแพ้ ไม่น่าเชื่อใช่ไหม?

¹¹ International Standard Bible Encyclopedia

ในทำนองเดียวกัน พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็ได้กลายมาเป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ ผู้ที่ควรจะช่วยให้อรุดได้กลายเป็นผู้ที่ทำลาย เพราะพระองค์ได้หันความสนใจจากพระยาห์เวห์ที่เป็นจุดหมายเดียวของการนมัสการให้มานมัสการพระองค์เสียเอง นี่คือนิสัยที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะทำ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกำลังแสดงให้เห็นว่าพระคริสต์ทำอย่างเดียวกับที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะทำ (แต่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์จะไม่ทำเช่นนั้น)

มันจะต่อต้านและยกตนขึ้นข่มทุกสิ่งที่ได้ชื่อว่าพระเจ้า หรือสิ่งที่กราบนมัสการ เพื่อว่ามันจะตั้งตนขึ้นครองพระวิหารของพระเจ้าและประกาศตัวเป็นพระเจ้า (2 เธสะโลนิกา 2:4 ฉบับ NIV)

ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะขัดขวางทุกสิ่งที่เรียกว่าพระเจ้า แม้แต่พระยาห์เวห์ และจะยกตนเองเหนือพระทั้งหลาย ผู้เป็นปฏิปักษ์จะนั่งอยู่ในพระวิหารของพระยาห์เวห์และประกาศตัวเองว่าเป็นพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำอย่างนั้นกับพระคริสต์ แต่สำหรับพระเยซูตามพระคัมภีร์แล้ว แม้พระองค์จะเสด็จไปพระวิหารบ่อยครั้ง แต่พระองค์ก็ไม่เคยพยายามสักครั้งที่จะเข้าใกล้วิสุทธิสถานเลย แล้วเรื่องที่จะประกาศพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้านั้นก็ยังไม่ต้องพูดถึง

ความเชื่อที่ผิดนี้ยังเห็นได้ในความเข้าใจของเราเกี่ยวกับเรื่องยุคสุดท้าย ในภาพเหตุการณ์หนึ่งของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ที่พระองค์จะเสด็จมาจากภูเขามะกอกเทศ ข้ามหุบเขาซิดโรน แล้วเสด็จเข้าไปในพระวิหารทางประตูตะวันออก

มันเป็นเรื่องน่าสะพรึงกลัวที่เราไม่สามารถบอกความแตกต่างระหว่างพระคริสต์กับปฏิปักษ์ของพระคริสต์ได้อีกต่อไป ปฏิปักษ์ของพระคริสต์มีมานานแล้ว อันที่จริงก็มี “ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จำนวนมาก” อยู่แล้วในสมัยของยอห์น (1 ยอห์น 2:18)

ในการนมัสการทูตอัมฤทธิ์นั้น ประชาชนอิสราเอลเชื่อว่า พวกเขากำลังนมัสการสิ่งที่มีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่จะช่วยให้รอดได้ เพราะว่าเป็นทูตอัมฤทธิ์ที่ได้ช่วยชีวิตคนเป็นจำนวนมากในทะเลทราย และนั่นคือการที่ประชากรของพระเจ้าถลาลึกเข้าไปในการไหว้รูปเคารพแคไหน? เราจะพบคำตอบในสองสามบทต่อมาใน 2 พงศ์กษัตริย์ 23:4-7

⁴กษัตริย์ (โยสิยาห์) ทรงบัญชาฮิลคียาห์มหาปุโรหิตและพวกปุโรหิตรองลงมา และผู้เฝ้าธรณีประตูให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่ทำขึ้นสำหรับพระบาอัล สำหรับเจ้าแม่อาเซราห์ และสำหรับดาวบริวารทั้งสิ้นในท้องฟ้า ออกมาจากพระวิหารของพระเจ้า พระองค์ทรงเผาสิ่งเหล่านั้นที่ทุ่งหุบเขาซิดโรนนอกกรุงเยรูซาเล็ม และนำซี่เถ้าไปทิ้งที่เบธเอล ⁵พระองค์ทรงปลดพวกปุโรหิตของพระทั้งหลายซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้แต่งตั้งให้เผาเครื่องหอมในสถานที่บูชาบนที่สูงของเมืองต่างๆ ในยูดาห์และรอบๆ กรุงเยรูซาเล็ม คนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมบูชาพระบาอัล ดวง

อาทิตย ดวงจันทร์ หมูดาวประจำราศี และดาวบริวารทั้งสิ้นในท้องฟ้า “พระองค์ทรงรื้อเสาเจ้าแม่อาเซราห์ออกจากพระวิหารของพระเจ้า ทรงนำไปเผาที่ทุ่งหุบเขาซิดโรนนอกกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ได้ทรงทูลให้เป็นผงและโปรยลงบนหลุมศพของสามัญชน”⁷ พระองค์ยังทรงรื้อเรือนโสเภณีชายซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเจ้า และของบรรดาผู้หญิงทอดผ้าสำหรับเจ้าแม่อาเซราห์ (ฉบับ NIV)

ในพระวิหารของพระยาห์เวห์นั้นเองก็ยังมีรูปบูชาที่ทำสำหรับพระบาอัลและเจ้าแม่อาเซราห์ เจ้าแม่อาเซราห์เป็นเทพธิดาแห่งความอุดมสมบูรณ์ที่ชาวคานาอันนมัสการ เทพธิดาองค์นี้เดิมทีมาจากอัสซีเรียซึ่งเป็นชนชาติที่ต่อมาได้ทำลายล้างอิสราเอล ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าสลดใจที่ชาวอิสราเอลพากันนมัสการบรรดาพระของอัสซีเรีย โดยเฉพาะเจ้าแม่อาเซราห์

มหาปุโรหิตภายใต้โยสิยาห์ได้เฝ้ารูปบูชาเหล่านั้นนอกกรุงเยรูซาเล็มในทุ่งหุบเขาซิดโรนแล้วเอาขึ้นไปทิ้งที่เบธเอล รูปบูชาเหล่านี้ทั้งหมดมาจากสถานนมัสการ คือพระวิหารของพระยาห์เวห์เอง รูปบูชาเหล่านี้ไม่ได้มีไว้เพื่อนมัสการพระยาห์เวห์ แต่เพื่อนมัสการพระบาอัลและเจ้าแม่อาเซราห์ พระบาอัล (ซึ่งหมายถึง “เจ้านาย”) เป็นพระของหลายชาติและหลายชนชาติรวมทั้งชาวคานาอันด้วย นอกจากนี้ก็ยังมีเทพธิดาอาเซราห์ที่สลักจากท่อนไม้เป็นรูปต้นไม้ที่มีกิ่งเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตและความอุดมสมบูรณ์ ชาวอิสราเอลก็ยังนมัสการ “ดาวบริวารในท้องฟ้า” ในพระวิหารของพระยาห์เวห์

กษัตริย์โยสิยาห์เป็นผู้ทำลายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ก่อนหน้านั้นเฮเซคียาห์ทรงทำลายเจ้าแม่อาเซราห์และจุทองสัมฤทธิ์ แต่สิ่งอื่น ๆ ละ? เพราะรูปบูชามากมายที่พบในพระวิหารในสมัยของโยสิยาห์นั้นไม่จำเป็นว่าต้องบ่งชี้ถึงความล้มเหลวในส่วนของเฮเซคียาห์ นั่นเป็นเพราะกษัตริย์มนัสเสห์ผู้ลือชื่อที่ครองราชย์คั่นระหว่างกษัตริย์สององค์นี้¹² ได้ทรงนำเอารูปเคารพทุกชนิดเข้ามาในอิสราเอลและในพระวิหาร

โยสิยาห์ก้าวล้ำกว่าเฮเซคียาห์ไปหนึ่งก้าว โดยปลดพวกปุโรหิตที่บูชารูปเคารพ ผู้ที่บรรดากษัตริย์ของยูดาห์แต่งตั้งให้เผาศรีเครื่องหอมในสถานบูชาบนที่สูงของเมืองต่างๆ ในยูดาห์ นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงปลดบรรดาปุโรหิตที่นมัสการไม่เฉพาะแต่พระบาอัลเท่านั้น แต่ยังนมัสการพระอาทิตย พระจันทร์ หมูดาวประจำราศี และ “ดาวบริวารในท้องฟ้า” (ฉบับ NIV) หรือ “บริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์” (ฉบับ NASB) ซึ่งอ้างอิงถึงดาวต่างๆ และกองทัพทั้งหมดของสวรรค์ หรือแม้แต่สิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์ โยสิยาห์ทรงรื้อเสาเจ้าแม่อาเซราห์ออกจากพระวิหารของพระยาห์เวห์ไปที่ “หุบเขาซิดโรน” (ฉบับ NIV) หรือ “ลำธารซิดโรน” (ฉบับ NASB) หรือ “วาดี (ห้วย) ซิดโรน” (ฉบับ NRSV) ที่นั่นโยสิยาห์เฝ้ารูปปั้นเหล่านั้นและบดเป็นผุยผง เขาสาธิตขึ้นบนหลุมศพของสามัญชน

¹² ช่วงระหว่างกษัตริย์เฮเซคียาห์กับโยสิยาห์ยังมีกษัตริย์อาโมนด้วย แต่พระองค์ครองราชย์อยู่เพียงสองปีซึ่งตรงข้ามกับมนัสเสห์ที่ครองราชย์ประมาณครึ่งศตวรรษ

ที่ทำเช่นนั้นก็เพราะชาวยิวเชื่อมั่นจะทำให้ชี้เถาปนเปื้อน โยสิยาห์ต้องการจะแน่ใจว่าไม่มีใครพยายามจะไปเก็บผงชี้เถานั้น ชนอิสราเอลถล่ำลึงกับการไหว้รูปเคารพจนพวกเขาจะไปกอบผงชี้เถาของรูปเคารพใส่ไว้ในกล่องหรือในโถแล้วก็กราบไหว้ผงชี้เถานั้น! โยสิยาห์ทำลายที่อาศัยของโสเภณีประจำวิหารที่มีผู้คนกระทำสิ่งเลวทรามในพระวิหารของพระยาห์เวห์!

บนภูเขาการเมล เอลียาห์เผชิญหน้ากับผู้เผยวณะ 450 คนของพระบาอัล และผู้เผยวณะ 400 คนของเจ้าแม่อาเซราห์ (1 พงศกษัตริย์ 18:19) และตัวเลขเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการนมัสการเจ้าแม่อาเซราห์ได้ตั้งมั่นอยู่ในอิสราเอลด้วยจำนวนที่น้อยกว่าของพระบาอัลเพียงเล็กน้อย เอลียาห์กำลังเผชิญหน้ากับทัพผู้เผยวณะจำนวน 850 คน ตอนนี้นักคุณคงเข้าใจแล้วว่าทำไมผมจึงเล่าเรื่องของเตี๋ยวหุยที่ยืนหยัดสู้อยู่เพียงคนเดียวบนสะพาน ที่ด่านทานการรูกคืบของทั้งกองทัพด้วย “ดาบเพียงเล่มเดียวกับม้าคู่ใจ” หรือ “ด้วยตัวคนเดียว”¹³ นั่นดูคล้ายกับการยืนหยัดต่อสู้เพียงลำพังคนเดียวของเอลียาห์ที่ต้านผู้เผยวณะเทียมเท็จ 850 คนบนภูเขาการเมล

นี่คือสภาพการณ์เบื้องต้นที่เราากำลังเผชิญในปัจจุบันนี้ เรามีอะไรดีกว่าพวกเขาไหม? ผมคิดว่าไม่เลย ด้วยความยุ่งเหยิงฝ่ายวิญญาณที่เราได้สร้างขึ้น ผมจึงไม่คิดว่าเราอยู่ในสภาพการณ์ที่ดีกว่า

ผมเคยโต้แย้งไปอย่างผิด ๆ ว่าพระเยซูจะต้องไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะทรงช่วยคนให้รอดได้ด้วยจำนวนที่ไม่มีขีดจำกัด ผมลืมหัทธิ 7:13-14 ไปเสียสนิท

“จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่และทางกว้างนำไปสู่ความพินาศ และคนเป็นอันมากเข้าไปทางนั้น ส่วนประตูเล็กและทางที่แคบนำไปสู่ชีวิต และมีน้อยคนที่พบ” (ฉบับ NIV)

ความรอดมีขีดจำกัดเพราะจำนวนที่จะรอดมีน้อย ถ้าเราอ่านพระคัมภีร์ตั้งแต่ต้นจนจบ เราจะเห็นเรื่องน่าเศร้าอย่างเดียวกันในทุกที่ มีกี่คนที่รอดจากน้ำท่วมโลก? มีรอดเพียงแค่แปดคน ความรอดที่ไม่มีขีดจำกัดจึงไม่มีความจำเป็นในการช่วยคนแปดคนให้รอด และมีคนในถิ่นทุรกันดารที่ได้เข้าไปในแผ่นดินแห่งพันธสัญญาหรือ? ที่ได้เข้าก็มีเพียงสองคนจากจำนวนสองล้านคน

อิสยาห์ร้องประกาศเกี่ยวกับอิสราเอลว่า “แม้ชนชาติอิสราเอลจะมากมายเหมือนเม็ดทรายที่ทะเล แต่มีเพียงคนที่เหลืออยู่น้อยเท่านั้นที่จะรอด” (โรม 9:27) มีคนส่วนน้อยที่เท่านั้นที่จะรอดนั้นเป็นเพราะคนจำนวนน้อยที่เหลืออยู่น้อยคนนักที่จะเห็นความจริง มีคนจำนวนน้อยที่พบทางแคบที่นำไปสู่ชีวิต

¹³ จากคำภาษาจีนว่า 单枪匹马

เฮเซคียาห์ได้ทำลายงูทองสัมฤทธิ์ราว ๆ 700 ปีก่อนคริสตกาล งูทองสัมฤทธิ์นี้ปรากฏครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในสมัยของโมเสสระหว่างอพยพ ซึ่งคำนวณไว้ประมาณ 1300 ปีก่อนคริสตกาล แต่จากการศึกษาล่าสุดพบว่าอยู่ประมาณ 1500 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งก็คือ 200 ปีก่อนหน้านั้น เมื่อเอา 1500 ปีก่อนคริสตกาลมาลบจาก 700 ปีก่อนคริสตกาล ก็จะเหลือช่วงห่าง 800 ปี งูทองสัมฤทธิ์อยู่ในพลับพลา แล้วต่อมาในพระวิหารเป็นเวลาทั้งหมด 800 ปี ระยะเวลาอันยาวนานเกือบหนึ่งพันปีนั้นเป็นเวลานานพอที่จะทำให้การนมัสการงูทองสัมฤทธิ์ปฏิบัติสืบทอดกันมา

สิ่งที่ยากสุดอย่างหนึ่งที่จะเอาชนะได้ก็คือสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาที่ “พ่อของผมนมัสการสิ่งนี้ทั้งปู่และทวด แล้วก็ทวดของทวดของผมด้วย” มีการปฏิบัติที่สืบทอดกันไปเรื่อย ๆ รุ่นแล้วรุ่นเล่า ใน 800 ปีมีคนกี่รุ่นหรือ? (หรือ 700 ปีถ้าเราคิดว่างูทองสัมฤทธิ์ไม่ได้ถูกนมัสการใน 100 ปีแรก แต่ผมไม่มั่นใจกับข้อมูลนี้) คุณแน่ใจได้เลยว่าใช้เวลาเพียงไม่นานเลยที่จะให้สิ่งที่มีฤทธิ์อำนาจกลายมาเป็นสิ่งที่คนนมัสการกันในพระวิหาร และเมื่อคุณมีงูทองสัมฤทธิ์อยู่ในพระวิหารแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำเอาพระอาเซราห์และรูปเคารพอื่น ๆ ทั้งหมดและ “บริวารของฟ้าสวรรค์” เข้ามาในพระวิหาร

เราไม่รู้ว่าพระอาเซราห์ถูกนำเข้ามาในพระวิหารตั้งแต่เมื่อไร? แต่ที่แน่ชัดนั้นค่อนข้างจะเป็นช่วงต้น ๆ หลักฐานอย่างหนึ่งในเรื่องนี้ก็คือ มีช่วงครองราชย์ห่างแค่ 46 ปีระหว่างเฮเซคียาห์ (715-686 ปีก่อนคริสตกาล) กับโยสียาห์ (640-609 ปีก่อนคริสตกาล) แต่นี่ก็มีเวลาพอที่การนมัสการพระอาเซราห์จะถูกทำลายไป แล้วก็ถูกรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ อาจเป็นไปได้ว่าการทำลายงูทองสัมฤทธิ์และพระอาเซราห์ของเฮเซคียาห์และการทำลายรูปเคารพในพระวิหารของโยสียาห์นั้นห่างกัน 80 ปี แม้ว่าพระอาเซราห์จะถูกเฮเซคียาห์ทำลายไป แต่พระอาเซราห์ก็หาทางกลับมาในพระวิหารอีกจนได้ในรัชสมัยของโยสียาห์! โยสียาห์จึงต้องทำลายให้หมดสิ้นอีกครั้ง พระอาเซราห์น่าจะถูกลำกลับเข้ามาในพระวิหารอีกครั้งโดยมนัสเสห์ มันเป็นเรื่องยากแค่ไหนที่จะเอาชนะการไหว้รูปเคารพและโดยเฉพาะรูปเคารพที่ยังคงถูกรักษาไว้ให้สืบทอดต่อกันมา งูทองสัมฤทธิ์มีอยู่ราว 800 ปีก่อนที่เฮเซคียาห์จะทำลายมัน

พ้นจากความรับผิดชอบต่อโลहितของทุกคน

ในคำเกริ่นนำที่ยาวนี้ ผมกำลังพยายามแสดงให้เห็นว่าคนของพระเจ้ามีแนวโน้มได้มากที่จะไหว้รูปเคารพและสอนคำสอนที่ผิด ๆ แต่ผมก็ไม่ได้พยายามที่จะเผชิญหน้ากับคริสตจักรที่เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่ปรารถนาจะทำเช่นนั้น และผมก็ไม่ได้รับการทรงนำจากองค์ผู้เป็นเจ้าให้ทำเช่นนั้น เหตุผลก็คือ มันเป็นเรื่องยากมากที่จะออกจากความเชื่อที่ผิดนี้ จะมีก็แต่ผู้ที่แสวงหาความจริงอย่างจริงจังเท่านั้นจึงจะออกมาจากความเชื่อที่ผิดนี้ได้ แต่ผมไม่ได้สนใจที่จะเผชิญหน้ากัน ถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงนำ ผมก็ปล่อยให้พวกเขาดำเนินในความเชื่อตรีเอกานุภาพกันไป คุณอาจบอกว่า

“เรากำลังปล่อยให้พวกเขาดำเนินต่อไปบนทางไปสู่ความพินาศ” แต่ผมเป็นผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ผมไม่มีอำนาจจะก้าวจนกว่าผมจะได้รับคำสั่งจากพระเจ้า จนถึงตอนนี้ผมก็ยังไม่ได้รับคำสั่งเช่นนั้น ผมพูดได้เพียงว่า “ถ้าคุณอยากจะยึดติดกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณ ก็ของค์ผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาคุณด้วย” แล้วผมก็จะหมดความรับผิดชอบ นี่คือนี่ที่เปาโลบอกกับชาวเอเฟซัสตอนกล่าว “ฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันต่อพวกท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าพ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของทุกคนแล้ว เพราะข้าพเจ้าไม่ได้ย่อท้อที่จะประกาศพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้าแก่ท่าน” (กิจการ 20:26-27 ฉบับ ESV) เปาโลได้ประกาศพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้ากับพี่น้องชาวเอเฟซัส ดังนั้นผมจึงประกาศเรื่องพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้ากับพวกคุณจากคำสอนในบทต่าง ๆ นี้อย่างสมบูรณ์และสมดุล ตามที่พระเจ้าประทานพระคุณให้ผมได้นำเสนอเรื่องนี้ คุณจะอย่างไรต่อไปหลังจากนี้ก็อยู่ที่คุณ ผมก็พ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของทุกคนที่นี่แล้ว

ผมเคยสอนและส่งเสริมความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงช่วยผมให้หลุดพ้นจากสิ่งนี้ ตอนนี้ผมประกาศให้คุณรู้ความจริงเรื่องการเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ที่พบในพระคำของพระเจ้า คราวนี้ผมไม่มีความสงสัยในใจเลยสักนิด ไม่มีแม้แต่เศษเสี้ยวที่ไม่แน่ใจกับความจริงในเรื่องนี้ และการได้ประกาศพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้ากับพวกคุณแล้ว ผมจึงพ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของพวกคุณ และจะไม่รับผิดชอบต่อชีวิตของคุณอีกต่อไปในวันพิพากษา ผมได้ให้คุณเห็นความจริงทั้งหมด ถ้าคุณอยากจะมีสสารสิ่งที่เทียบเท่ากับทองคำสัมฤทธิ์หรือพระอาเซราห์สมัยใหม่ ผมก็จะไม่หยุดยั้งคุณ เพราะไม่ได้ขึ้นอยู่กับผมที่จะทำเช่นนั้น ถ้าวันหนึ่งองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเรียกให้ผมขึ้นบนภูเขาคารเมลเพื่อเผชิญหน้ากับบรรดาผู้เผยพระวจนะของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็จะไม่ลังเลเลย แม้ว่าผมคนเดียวจะต้องสู้กับผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ 400 หรือ 800 หรือ 1,200 คนก็ตาม เพราะนั่นไม่ได้ทำให้ผมกลัวเลยแม้แต่น้อย ผมอยากบอกว่า คนที่ผมเป็นห่วงเป็นอันดับแรกก็คือพวกคุณ พวกคุณคือผู้ที่องค์ผู้เป็นเจ้าได้มอบให้ผมดูแลในการสั่งสอนพระคำ ผมได้ทำสิ่งที่ผมต้องรับผิดชอบต่อพวกคุณเสร็จสิ้นแล้ว พวกคุณจะทำอะไรต่อไปหลังจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับพวกคุณ และพวกคุณจะต้องตอบต่อองค์ผู้เป็นเจ้าเอาเอง

สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน

ความล้มเหลวของประชากรของพระเจ้า ทั้งชนอิสราเอลและคริสตชนทั้งหลายก็คือ เป็นเรื่องที่ยากยิ่งที่จะเข้าใจมุมมองของความรักที่เกินอธิบายของพระยาห์เวห์ที่มีต่อเราและชนอิสราเอล ทำไมเราจึงไม่สามารถจะตอบสนองความรักของพระองค์ได้? ทำไมเราจึงไม่เข้าใจพระองค์? ให้เรามาดู 1 โครินธ์ 2:9-10

ตามที่มิเชียนเอาไว้ว่า “สิ่งที่ตาไม่เห็น สิ่งหูไม่ได้ยิน สิ่งใจมนุษย์คิดไม่ถึงในสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งนี้กับเราทางพระวิญญาณของพระองค์ พระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้แต่สิ่งเล็กๆ ของพระเจ้า (1 โครินธ์ 2:9-10 ฉบับ NIV)

เปาโลเริ่มต้นด้วย “ตามที่มิเชียนไว้ว่า” แล้วยกคำกล่าว แต่ถ้าคุณค้นดูทั่วพระคัมภีร์คุณจะไม่พบคำที่เปาโลยกมานี้ในที่ไหนเลย เปาโลเขียนขึ้นมาเองหรือ? เปาโลกำลังอ้างอิงถึงพระคัมภีร์ตอนไหนหรือ? เปาโลไม่ได้อ้างอิงพระคัมภีร์ตอนใดตอนหนึ่งโดยเฉพาะ แต่มาจากพระคัมภีร์โดยรวมจากเนื้อหาสำคัญและสรุปรวมพระคัมภีร์ทั้งหมด ถ้าคุณเข้าใจถ้อยคำทั้งหมดของพระคัมภีร์ คุณก็จะรู้ความจริงจากคำยืนยันของเปาโลว่า คุณไม่สามารถแม้แต่จะเริ่มต้นเข้าใจขนาดของความรักของพระเจ้าได้ แม้คุณจะขยายจินตนาการของคุณสักแค่ไหน แม้คุณจะจินตนาการจนหัวคุณแทบระเบิด คุณก็ไม่สามารถจะจินตนาการถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ได้

พระเจ้าทรงรักคุณมากจนขนาดพระองค์ต้องการจะให้สิ่งดีเยี่ยมเหล่านี้ทั้งหมดกับคุณ พระองค์ได้ทรงกระทำทุกสิ่งเพื่อคุณด้วยความรักที่พระองค์มีต่อคุณที่ไม่อาจอธิบายได้ เคยมีเขียนไว้ใหม่ว่า พระเจ้าก็ทรงกระทำอย่างเดียวกันนี้กับทูตสวรรค์องค์หนึ่งองค์ใด หรือแม้แต่กับทูตสวรรค์ทั้งหมดรวมกัน? ก็ไม่เลย ไม่เคยเลย แต่พระองค์จะทรงกระทำสิ่งนี้ให้กับชายหรือหญิงทุกคนที่รักพระองค์ อันที่จริง เราไม่สามารถจะรู้ถึงสิ่งเล็กๆ เหล่านี้ของพระเจ้าได้ นอกจากว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเองจะทรงเปิดเผยให้เรา รู้ เพราะพระวิญญาณของพระองค์เองที่จะหยั่งรู้และค้นดูส่วนลึกของพระเจ้า

ดังที่เราได้เห็น ว่า พระคัมภีร์ตอนนี้ใน 1 โครินธ์บทที่ 2 ทำให้ความเข้าใจตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระวิญญาณ ที่ตรงข้ามกับความเข้าใจของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ใช่อีกบุคคลหนึ่งที่แยกต่างหากจากพระเจ้า ก็เช่นเดียวกับวิญญาณของมนุษย์เราที่ไม่ได้แยกเป็นอีกบุคคลหนึ่งต่างหากจากตัวเรา วิญญาณของเราหยั่งรู้สิ่งลึกภายในเรา ซึ่งก็คือความคิดของเรา อารมณ์ของเรา แรงจูงใจของเรา เราสามารถตรวจสอบตัวของเราเองได้ เพราะว่าเรามีศักยภาพที่จะหยั่งรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่ภายในตัวเรา

มนุษย์เป็นผู้ที่พระเจ้ารักเป็นพิเศษ นั่นคือจุดประสงค์ของการทรงสร้างเราตั้งแต่แรก เราได้เห็นคร่าวก่อนว่า พระเจ้าทรงรักเรามากจนพระองค์ไม่ได้ทรงหวงสิ่งใดไว้จากเรา แม้แต่พระบุตรของพระองค์เอง (พระบุตรตามพระคัมภีร์ ไม่ใช่พระบุตรตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ) พระเยซูทรงเป็นที่รักมากของพระองค์ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ไม่ได้ทรงหวงไว้ แต่ทรงยอมให้พระบุตรของพระองค์เพื่อเราทุกคน แม้แต่พระบุตรของพระองค์เอง พระองค์ก็ยังทรงสละให้เราได้

รูปแบบคำภาษาฮีบรูพร้อมข้อความ

ให้เรามาดูข้อความพระคัมภีร์ฉบับภาษาฮีบรูจากปฐมกาล 1:1 กันเล่น ๆ (แต่ตริตรอง) ผมจะทำให้ดูได้ง่ายแม้ว่าคุณจะไม่รู้ภาษาฮีบรูก็ตาม ปฐมกาล 1:1 (“ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน”) เป็นข้อจากไม่กี่ข้อที่ผมต้องเป็นภาษาฮีบรูได้อย่างขึ้นใจ

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
(ข้อความภาษาฮีบรูนี้อ่านจากขวามาซ้าย)

B'reshit bara elohim et hashamayim v'et ha'ere'ts

เบเรชิต บารา เอโลฮิม เอท ฮาซามายิม เวเอท ฮะ อาเรทซ์ (คำอ่านตามภาษาฮีบรู)

บรรทัดแรกทางขวาสุด คำฮีบรูคำแรก “เบเรชิต” (בראשית) ขึ้นต้นด้วยอักษร “บ” เหมือนกับคำที่สอง “บารา” (ברא) คำที่สาม “เอโลฮิม” (אלהים) จะเริ่มด้วยตัวอักษรแรกของภาษาฮีบรู (א อะเลฟ) หรือ “อ” คำที่สี่ “เอท” (את) ก็เช่นเดียวกัน

คราวนี้ลองพิจารณาคำฮีบรูสองคำสุดท้ายทางซ้ายสุด คำก่อนสุดท้าย (את) เป็นการผสมของคำนำหน้านาม “า” (วาฟ) กับคำซึ่งเริ่มต้นด้วย “อะเลฟ” (א) เช่นเดียวกับคำสุดท้าย (ברא) ที่เป็นคำผสมของคำนำหน้านาม “ก” (เฮท) กับคำซึ่งก็เริ่มด้วย “อาเลฟ” (א) เช่นกัน ถ้าเรามองข้ามคำนำหน้านามของทั้งสองนี้ไป เราก็จะมีสอง “บ” (ב) ตามด้วยสี่ “อ” (א) ดังจะเห็นจากตัวอักษรที่ขยายใหญ่จากขวามาซ้าย (บบออออ)

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

เบเรชิต บารา เอโลฮิม เอท ฮาซามายิม เวเอท ฮะ อาเรทซ์¹⁴

ชาวยิววิเคราะห์พระคัมภีร์อย่างรอบคอบแม้แต่รายละเอียดของโครงสร้าง คำภาษาฮีบรูสำหรับ “บุตรชาย” คือ “เบน” (ben) ดังนั้นให้เราใช้ตัวอักษร “บ” แทนคำว่า “บุตร” และใช้ “บบ” สองตัวแทน “บุตรหลายคน” เป็นที่น่าสังเกตว่าคำที่สาม “เอโลฮิม” (Elohim, พระเจ้า) มาตามหลัง “บบ” สองตัวนี้ ถ้าคุณจะทำให้เป็นใจความ ก็อาจเป็นได้ว่ามนุษย์ต่ำกว่าพระเจ้าแค่หนึ่งเดียว แต่พระเจ้าก็วางมนุษย์ไว้ข้างหน้าพระองค์เอง หรือจะพูดอีกอย่างก็คือ พระเจ้าทรงรักมนุษย์ (ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า) ถึงขนาดว่าพระองค์ทรงจัดตัวอักษร “บบ” สองตัวนี้ให้ปรากฏก่อนคำ “เอโลฮิม”

¹⁴ คำอ่านภาษาไทยตามภาษาฮีบรู เพื่อเปรียบเทียบให้เข้าใจง่ายขึ้น (ผู้แปล)

(พระเจ้า) เพื่อให้ “พระเจ้า” มาเป็นคำที่สามในพระคัมภีร์ นี่เป็นเพียงแค่เกมคำศัพท์ ฉะนั้นขอให้รับไว้เพื่อที่ให้ความชุ่มชื้นกับวิญญาณจิตของคุณก็แล้วกัน

ให้เราลองเล่นเกมคำภาษาฮีบรูอีกคำหนึ่ง ให้เราเรียงตัวอักษรคำ “ยาห์เวห์” (יהוה) ให้ติดกันในแนวตั้ง ถ้าคุณจะคิดคำนี้ให้เป็นภาพ คุณจะเห็นเป็นภาพตัวของมนุษย์

י
ה
ו
ה

ไม่มีคำฮีบรูคำอื่นที่มีลักษณะนี้ ไม่มีคำฮีบรูคำอื่นที่จะให้เห็นเป็นภาพของคนคนหนึ่งเมื่อเอาตัวอักษรสี่ตัวนี้มาเรียงต่อให้ติดกันในแนวตั้ง ชื่อ “ยาห์เวห์” (יהוה) ในรูปแนวตั้งจะออกมาเป็นรูปสัญลักษณ์ของมนุษย์ ความจริงแล้ว คำนี้อาจเป็นเพียงคำเดียวในทุกภาษาทั่วโลก รวมทั้งภาษาจีน ที่เป็นภาษาภาพที่มองเหมือนมนุษย์จริงๆ ตัวอักษรจีนสมัยใหม่ของคำว่ามนุษย์ (人 เหริน) ก็ยังมองไม่ค่อยเหมือนมนุษย์ แม้คุณจะมองเห็นเป็นขาสองข้างก็ตาม แต่ถ้าคุณให้เด็กนักเรียนดูชื่อ “ยาห์เวห์” เป็นภาษาฮีบรูที่เรียงกันในแนวตั้ง เด็กๆ จะเดาได้ว่าเป็นรูปมนุษย์ พวกเขาจะบอกได้ว่า “นี่คือมนุษย์ ตรงนี้เป็นหัว ตรงนี้เป็นแขน ตรงนี้เป็นลำตัว และตรงนี้เป็นขา”

เราเป็นที่รักของพระเจ้า

เราสนุกกับเกมคำกัน แต่ทั้งหมดนี้ก็มีประเด็นสำคัญอยู่ด้วย ทำไมพระยาห์เวห์จึงเลือกชื่อที่มองดูเหมือนกับมนุษย์ เมื่อเอาตัวอักษรมาเรียงต่อกันในแนวตั้ง? พระเจ้าได้ทรงเลือกชื่อสำหรับพระองค์เองที่เป็นรูปสัญลักษณ์ของมนุษย์ผู้เป็นที่รักของพระเจ้า มันสื่อถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราอย่างมากมาย แต่ผมสงสัยว่าจะมีอะไรที่มากกว่านี้หรือไม่ นิมิตที่น่าทึ่งที่สุดอย่างหนึ่งของพระคัมภีร์เดิมคือนิมิตเกี่ยวกับเมอร์กาบา¹⁵จากเอเสเคียลบทที่ 1 ซึ่งก็คือนิมิตของรถรบ (“เมอร์กาบา” หมายถึง “รถรบ” ในภาษาฮีบรู) ในนิมิตนี้เอเสเคียลเห็นผู้หนึ่งที่มี “รูปลักษณ์” หรือ “ความเหมือน” ของมนุษย์ซึ่งคล้ายคลึงกับตัวอักษรของ “ยาห์เวห์” ที่เรียงกันในแนวตั้ง ในนิมิตไม่ได้บอก

¹⁵ “merkabah”

ว่าผู้ที่เอเสเคียลเห็นนี้เป็นมนุษย์ แต่บอกแล้วว่าเอเสเคียลเห็นผู้หนึ่งใน “รูปลักษณะ” หรือ “ความเหมือน” ของมนุษย์ (เอเสเคียล 1:5)¹⁶

ให้เราดูเยเรมีย์ 31:2-4

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า “ประชาชนที่รอดจากดาบ ก็ได้รับพระคุณในถิ่นทุรกันดาร คืออิสราเอล เมื่อแสวงหาการหยุดพัก” พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาแต่ไกลตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ ดังนั้นเราจึงชักนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง เราจะสร้างเจ้าอีกครั้ง และเจ้าจะถูกสร้างขึ้นใหม่ อิสราเอลพรหมจารีเอ๋ย เจ้าจะหิบริ่บร่ามะนาของเจ้าขึ้นมาอีกครั้ง และจะออกไปเดินรำกับผู้ที่รื่นเริงยินดี” (ฉบับ NASB)

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ ดังนั้น เราจึงชักนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง” ผมสงสัยอยู่ว่าจะต้องทำอะไรถึงจะให้เราเข้าใจความรักที่พระเจ้ามีต่อเราได้

คำที่เกี่ยวกับความรักไม่ได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะกับพระคัมภีร์ใหม่เท่านั้น มีคำภาษาฮีบรูอยู่หลายคำที่เกี่ยวกับ “รัก” คำว่า “אהב” (*ahav*, อาเฮฟ) เป็นคำที่เห็นอยู่ทั่วไปซึ่งมีปรากฏ 220 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม และ 39 ครั้งในสวดติ เราก็ได้เห็นมาแล้วว่า พระคริสต์ถูกเรียกว่าผู้เป็นที่รัก และเราก็เช่นกัน

คำว่า “יָדִיד” (*yadid*, ยาดิด) หมายถึง “ใครสักคนผู้เป็นที่รัก” พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงรักมวลมนุษย์โดยรวมเท่านั้น พระองค์ทรงรักเราแต่ละคนเป็นรายบุคคล เราไม่ได้เป็นใครก็ได้คนหนึ่ง เราเป็น “ที่รัก” (“יָדִיד”) คำนี้ใช้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 33:12

เขากล่าวถึงเบนยามินว่า “ผู้เป็นที่รักของพระเจ้า จะอาศัยอยู่กับพระองค์อย่างปลอดภัย พระเจ้าผู้สูงส่งทรงปกป้องเขาไว้วันยังค่ำ และประทับอยู่ระหว่างบ่าของเขา” (ฉบับ ESV)

นี่เป็นข้อที่น่าแปลกใจ! มีคำกล่าวที่น่าสนใจว่าพระเจ้า “ประทับอยู่ระหว่างบ่าของเขา” ซึ่งน่าจะเป็นการกล่าวถึงหัวใจ นั่นคือพระเจ้าประทับอยู่ในใจของคุณ การใช้คำของตัวบทเปิดช่องให้สื่อความหมายตรงกันข้าม คือคุณอยู่ในพระทัยของพระเจ้า พระยาห์เวห์เป็นผู้ที่ประทับอยู่ในใจของเรา หรือว่าเราเป็นผู้ที่อยู่ในพระทัยของพระองค์ หรือว่าทั้งสองอย่าง? เป็นไปได้ทั้งสองอย่างในการตีความ พระคัมภีร์ไม่ได้กังวลกับเรื่องนี้นัก แต่เนื่องจากบริบทพูดถึงการปกป้องของพระยาห์เวห์จึงเป็นไปได้ว่า เป็นพระยาห์เวห์ที่ประทับอยู่ในใจของเรา

¹⁶ เอเสเคียล 1:5 “และท่ามกลางไฟนั้นมีรูปลักษณะของสิ่งมีชีวิต 4 ตน ลักษณะของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเป็นเช่นนั้นคือ มีรูปลักษณะของมนุษย์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

นี่เป็นภาพที่ยอดเยี่ยมของพระเจ้า ตรงนี้เราไม่ได้เห็นตามที่เข้าใจว่าพระเจ้าทรงอยู่ไกลและไม่มีการเข้าถึงได้ ผู้สถิตอยู่สูงในฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ประทับอยู่ในเรา ผมไม่เคยเห็นเดี๋ยวนี้ที่ทำงานหนักในเรื่องนี้จนกว่าคุณจะได้เข้าใจและได้พูดอย่างอาร์คิมิดีสว่า “ยูเรก้า!¹⁷ ผมพบแล้ว! พระเจ้าประทับอยู่ระหว่างบ่าของผม!”

ไม่ใช่เฉพาะเบนยามินเท่านั้นที่เป็นที่รัก แต่ผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อทุกคนก็เป็นที่รักด้วย “ขอทรงช่วยให้รอดโดยพระหัตถ์ขวาของพระองค์และขอทรงตอบข้าพระองค์ เพื่อผู้ที่พระองค์ทรงรักจะได้รับการปลดปล่อย” (สดุดี 60:5 ฉบับ ESV) เราจะพบคำกล่าวที่เกือบจะเหมือนกันเลยในสดุดี 108:6 ในทั้งสองที่ใช้คำ “*ยาดิด*” (*yadid*, ผู้เป็นที่รัก) เหมือนในเฉลยธรรมบัญญัติ 33:12

คำเดียวกันนี้ถูกใช้สองครั้งในอิสยาห์ 5:1 “ข้าพเจ้าจะขับร้องบทเพลงถึงผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสวนองุ่นของท่าน ที่รักของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นอยู่บนเนินเขาที่อุดมสมบูรณ์” (ฉบับ ESV) ครั้งนี้ “*ยาดิด*” (*yadid*, ผู้เป็นที่รัก) ใช้สองครั้งกับพระยาห์เวห์ผู้เป็นที่รัก

โคโลสี 3:12 กล่าวว่า “ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก ผู้ที่บริสุทธิ์ และผู้เป็นที่รัก จงสวมใจเมตตาสงสาร ใจกรุณา ใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ และใจอดทน” (ฉบับ ESV) ตลอดเวลาที่ผ่านมา เราคิดว่าพระเยซูพระบุตรที่รักทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่พระเจ้าทรงรักอย่างแท้จริง แต่ข้อนี้แสดงให้เห็นว่า “ผู้เป็นที่รัก” ก็ใช้กับเราเหมือนที่ใช้กับพระเยซู

การหล่อหลอมชีวิตฝ่ายวิญญาณให้บริสุทธิ์ผ่านทางความทุกข์ยาก

แต่ถ้าพระเจ้าทรงรักเราอย่างมากและถ้าเป็นแผนการของพระองค์ที่จะประทานสง่าราศีให้แก่เรา (โรม 8:30)¹⁸ แล้วทำไมมนุษย์จะต้องเจอกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสวนเอเดนด้วย? ทำไมมนุษย์ต้องเจอกับการทดลองและความบาป ตลอดจนความวุ่นวายและความทุกข์ทรมานในโลกอันเป็นผลมาจากความบาป? ถ้าพระเจ้าทรงรักเราอย่างมาก แล้วทำไมจึงไม่ให้เราข้ามขั้นตอนของการทำบาป การเป็นทาสและการไหว้รูปเคารพไปเสียเลย? ทำไมจึงไม่ให้เราเริ่มจากช่วงแรก (การทรงสร้าง) แล้วก็ไปช่วงสุดท้ายเลย (การได้รับสง่าราศี)? ทำไมเราจะเริ่มจากปฐมกาลบทที่ 2 แล้วก็ไปที่วิวรณ์บทที่ 22 โดยข้ามทุกอย่างที่อยู่ระหว่างนั้นไปเลยไม่ได้หรือ?

¹⁷ Archimedes; Eureka

¹⁸ โรม 8:30 “บรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้แล้ว พระองค์ได้ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระองค์ได้ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น พระองค์ก็ทรงโปรดให้มีสง่าราศีด้วย” (ฉบับไทยคิงเจมส์)

ผมจะตอบคำถามของคุณด้วยการถามว่า บุตรน้อยผู้ผลาญทรัพย์จะเป็นคนดีกว่านี้ไหม ถ้าเขาไม่ได้ผ่านชีวิตระทมทุกข์ที่เริ่มขึ้นเมื่อเขาออกจากบ้าน? ไม่นานจากนั้นเงินก็หมดและอดอยาก จนต้องกินอาหารของหนู เขาจะเป็นคนดีกว่านี้ได้ไหม ถ้าเขาไม่ต้องเจอความทุกข์ยากต่าง ๆ นี้? พระเจ้าทรงให้คนของพระองค์ผ่านเจอกับการทดสอบ เพื่อจะหลอมเขาให้บริสุทธิ์เหมือนทองที่ถูกหลอมไฟ จนกระทั่งออกมาเป็นทองบริสุทธิ์

“แม้ว่าพระองค์ (พระเยซู) จะทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังจากความทุกข์ยากที่พระองค์เผชิญ” (ฮีบรู 5:8 ฉบับ NIV) เราที่เป็นบรรดาบุตรก็เช่นกัน ต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังผ่านกระบวนการของการถูกหลอมให้บริสุทธิ์จนกว่าเราจะเข้าใจจริง ๆ ถึงความรักของพระเจ้าที่มีกับเรา บุตรน้อยผู้ผลาญทรัพย์นี้ซาบซึ้งในความรักของบิดาของเขาไหม? ตอนแรกนั้นไม่ เขาไม่เห็นคุณค่าความรักของบิดา แต่เมื่อเขาหมดตัวและเกลือกกลัวยู่กับหนู เขาจึง “สำนึกตัวได้” (ลูกา 15:17) เขาเรียนรู้ที่จะซาบซึ้งในความรักของบิดาของเขา นั่นก็เหมือนกับเรา เราไม่ได้ซาบซึ้งในความรักของพระบิดาของเรา จนเมื่อเราสูญเสียทุกสิ่งและผ่านกระบวนการของการขัดเกลา

สิ่งนี้เกิดขึ้นกับเราทุกวัน เราเผชิญกับปัญหาสุขภาพที่แย่ง ซึ่งหากไม่ใช่ตอนนี้ก็คงไม่ช้าก็เร็ว ไม่มีใครหนีเรื่องนี้พ้น แม้แต่คนที่เคยเป็นนักกีฬาอย่างผม ก็แค่รอเวลาว่าเมื่อไรที่ปัญหาสุขภาพจะโจมตีคุณ ความทุกข์ยากเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่มันจะหลอมคุณให้บริสุทธิ์ ในตอนแรกบุตรน้อยต้องมีนิสัยที่น่ารังเกียจ แต่หลังจากที่เขาต้องเจอกับความยากลำบาก (เราไม่รู้ว่านานกี่เดือนกี่ปี) เขาเปลี่ยนไปเป็นคนละคนกับเมื่อตอนที่ออกไปจากบ้าน ความทุกข์ยากทำให้คุณเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ยิ่งองค์ผู้เป็นเจ้าประทานความทุกข์ยากให้กับคุณมากเท่าไร มันก็ยิ่งเป็นพระพรกับคุณมากเท่านั้น

การถูกหลอมให้บริสุทธิ์สามารถทำได้โดยผ่านปัญหาในชีวิตแต่งงาน ชีวิตแต่งงานมีความยากลำบากอยู่แล้วไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าสามีและภรรยาคนนั้นจะดีเลิศแค่ไหน หรือความสัมพันธ์ของพวกเขาจะดีมากแค่ไหน คนสองคนก็ไม่สามารถจะสัมพันธ์กันดีได้อย่างสมบูรณ์แบบ ต้องมีการปรับกันอย่างมากที่จะกันสยให้เข้ากันได้ คนหนึ่งเร็วกว่า อีกคนช้ากว่า คนหนึ่งก็ไวต่อความรู้สึกมากกว่า อีกคนไวต่อความรู้สึกน้อยกว่า เปาโลกล่าวว่า “แต่คนที่แต่งงานนั้นจะต้องยุ่งยากลำบากมากมายในชีวิตนี้ แต่ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านพ้นจากความยุ่งยากนี้” (1 โครินธ์ 7:28 ฉบับ NIV)

เราควรจะหนีปัญหาไหม? ก็ไม่ควร เพราะมันเป็นกระบวนการที่ทำให้เราเติบโตมากขึ้น ผมคิดว่าไม่มีคนที่แต่งงานแล้วคนไหนในที่นี้จะปฏิเสธว่าไม่มีปัญหาในชีวิตแต่งงาน และถ้าคุณไม่ได้อยู่ในประเภทนี้ที่ “เราแต่งงานมาสัสิบปีและไม่เคยมีปัญหาเลย” ก็ช่วยบอกผมด้วย ผมจะยกนิ้วให้!

ผมแปลกใจกับคนที่รีบแต่งงาน ก็เชิญเถอะ เพราะคนนอกมองอะไรก็ตีไปหมด สวนฝั่งตรงข้ามมักจะเชียวกว่าสวนหน้าบ้านของคุณเสมอ คนในก็อยากออก คนนอกก็อยากเข้า ผมจะพูดกับ

บางคนว่า “คุณจะมีความสุขกว่าถ้าคุณไม่แต่งงาน เพราะถ้าผู้ชายคนนั้นไม่ได้แต่งงานกับคุณ เขาก็จะมีความสุขมากกว่า และคุณก็จะมีสุขมากกว่าด้วยถ้าคุณไม่แต่งงานกับเขา” มันน่าอายที่คนแต่งงานแล้วอย่างเราต้องมาแบ่งปันเรื่องเช่นนี้กันตามตรง ที่ผ่านมามีโอกาสยื่นมือมาช่วยคนจนเข้ามาในคริสตจักรอย่างมีความสุขและชื่นมื่น และผมก็จะพูดกับตัวเองว่า “หวังว่าทั้งคู่คงไปได้ตลอดรอดฝั่ง”

คนโสดก็เจอปัญหาด้วยแต่คงจะน้อยกว่าคนที่แต่งงาน ดูเหมือนว่าเราทุกคนจะอยู่ในกับดัก ว่าคุณจะหันไปทางนี้หรือทางโน้นก็จะเจอปัญหาอยู่ดี องค์ผู้เป็นเจ้า ด้วยพระปัญญาของพระองค์ได้ทรงใช้วิธีนี้ ถ้าคุณได้รับความทุกข์ยากที่มากกว่าคนอื่น ๆ นั้นเป็นเพราะว่าคุณถูกเลือกให้เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นในแผ่นดินของพระเจ้า บางคนสงสัยว่าทำไมพวกเขาจึงเจอกับความทุกข์ยากมากมาย ผมไม่มีคำตอบให้คุณในตอนนี้อย่างไร แต่ผมรู้คำตอบสุดท้ายว่า พระเจ้าต้องการทำให้คุณเป็นอัครทูตพิเศษในมงกุฎของพระองค์ ถ้าคุณต้องทุกข์ยากมากกว่าใคร ๆ คุณก็จะเป็นคนที่พิเศษจริง ๆ ผมรู้สึกเสียใจกับผู้ที่ทุกข์ยากเพียงเล็กน้อย เพราะผมเห็นว่าพวกเขากำลังถูกผ่านเลยไปหรือไม่ได้มีส่วนพิเศษในแผนการของพระเจ้า

การเจียรไนเพชรเป็นงานที่ต้องทำอย่างละเอียดมาก มีการเลาะและขัดที่ละเอียดและเปลี่ยนแปลงด้วยเครื่องตัดเพชร ย้อนไปในปี 1997 ที่ลิเวอร์พูล มีคนให้เพชรเม็ดใหญ่กับเราและผมก็ไม่ว่าจะอย่างไรกับเพชรนี้ หญิงสูงอายุผู้นี้ที่รักเรามากได้บอกเราว่า “เอาเพชรนี้ไปเถอะ ฉันป้า ๆ เป้อ ๆ ฉันเกือบจะโยนมันทิ้งไปแล้วโดยไม่ตั้งใจ” เธอห่อเพชรเม็ดนี้ไว้ในกระดาษทิชชู แล้ววันหนึ่งก็เผลอทิ้งในถังขยะ เมื่อเธอรู้ว่าเพชรหายไประหว่างกล่องเก็บ เธอจึงรีบค้นและเจอมันในถังขยะก่อนจะเอาขยะไปทิ้ง เมื่อเธอเอาเพชรมาให้เรา เราก็พูดคุยกันว่า

“คุณจะช่วยรับเพชรเม็ดนี้ไปได้ไหม?”

“จะให้ผมเอามันไปทำอะไร?”

“ฉันอยากให้คุณ คุณควรรับไว้ก่อนที่ฉันจะทิ้งมันอีก”

“ผมขอบคุณในความกรุณาของคุณอย่างมาก คุณจะว่าอะไรไหมถ้าผมจะเอามันไปขาย?”

“เชิญเลย ทำตามที่คุณต้องการดีกว่าให้ฉันต้องโยนมันทิ้งไปเปล่า ๆ”

“คุณจะว่ายังไงไหม ถ้าผมจะขายแล้วถวายเงินนี้เพื่องานของพระเจ้า เพราะตัวของผมเองไม่มี
ความจำเป็นต้องใช้เงินนี้?”

“คุณจะทำยังไงก็แล้วแต่คุณ ฉันให้คุณแล้ว”

ผมไม่เคยเห็นเพชรเม็ดใหญ่ขนาดนี้มาก่อน ผมสงสัยว่ามันเป็นเพชรแท้หรือเปล่าเพราะมีเพชรปลอมอยู่ดาษดื่น ดีที่น้องเขยของผมมีภรรยาเป็นแม่ค้าเพชร เราจึงเอาไปให้เธอดู เธอพูดว่า “โอ้โฮ เพชรเม็ดใหญ่เชียว! ถ้าเป็นของแท้ก็จะมีราคามากทีเดียว”

เราให้เธอดูเพชรเม็ดใหญ่อีกเม็ดหนึ่งที่เราเคยได้รับเช่นกันและปรากฏว่ามันเป็นของปลอม แต่เพชรที่ได้รับจากหญิงสูงอายุซึ่งเป็นพี่น้องที่รักในลิเวอร์พูลนั้นพิสูจน์แล้วว่าเป็นของแท้และมีราคาแพงมากด้วย แม่ค้าเพชรคนนี้พูดกับผมว่า “ถ้าจะให้เพชรมีราคาสูงขึ้น ฉันจะต้องเจียระไนใหม่อีกครั้ง เพราะที่เป็นอยู่ยังเจียระไนไว้มิได้มาก และเมื่อได้เจียระไนใหม่ มันจะส่องประกายยิ่งจำกว่าเดิมและราคาก็จะมากกว่าเดิมอีก” เราบอกให้เธอทำตามที่เราคิดว่าดีที่สุด เธอได้ส่งเพชรนี้ไปเจียระไนใหม่ที่อเมริกาและมันถูกเจียระไนอย่างเชี่ยวชาญเพื่อให้ความงดงามออกมาได้เต็มที่ เราขายได้เป็นเงินก้อนใหญ่ที่เราสามารถนำไปใช้ในงานของพระเจ้าได้

ประเด็นของผมก็คือว่า แม้เพชรที่ดีก็ยังจำเป็นต้องทำอะไรกับมันอีกมาก และพระเจ้าก็ทรงต้องการจะทำงานกับคุณ แม้ว่า คุณจะดีขึ้นแล้วก็ตาม พระเจ้าก็ยังจะให้คุณผู้เป็นที่รักของพระองค์ ผ่านกระบวนการของความทุกข์ยากและการขัดเกลา จนกว่าความงามของคุณจะส่องประกายออกมา ยิ่งมากและแรงจাঁขึ้น